

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 792/22/
24.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Наде Хаци-Перић, председника већа, Драгољуба Албијанића и Драгана Милошевића, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном АА**, због кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Марка Јојића и адвоката Жељка Грбовића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 64/20 од 16.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Марка Јојића и адвоката Жељка Грбовића, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 64/20 од 16.05.2022. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, **окривљеног АА**, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на **КАЗНУ ЗАТВОРА** у трајању од **3 (три) године и 6 (шест) месеци**, у коју казну му се на основу члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кп.бр. 14/20 од 15.01.2020. године, који му се рачуна од 13.01.2020. године када је лишен слободе па до 17.03.2021. године када му је притвор укинут, као и време проведено на мери забрана напуштања стана почев од 19.04.2021. године, па до 19.01.2022. године, када му је мера укинута, док се у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Марка Јојића и адвоката Жељка Грбовића, као и жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду у целисти, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 64/20 од 16.05.2022. године, у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 64/20 од 16.05.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног

законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју казну је окривљеном урачунато време проведено у притвору који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр. 14/20 од 15.01.2020. године, који му се рачуна од 13.01.2020. године када је лишен слободе па до 17.03.2021. године када му је притвор укинут, као и време проведено на мери забрана напуштања стана почев од 19.04.2021. године, па до 19.01.2022. године, када му је мера укинута.

На основу члана 87 у вези члана 246 став 8 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, па су од окривљеног одузете опојна дрога марихуана укупне нето масе 393,18 грама, опојна дрога кокаин укупне нето масе 78,24 грама и три електронске вагице сиве боје, као предмети извршења кривичног дела, која опојна дрога се има уништити, а који предмети су од окривљеног одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за Град Београд, УКП IV Одељење, Одељење за борбу против дрога од 13.01.2020. године. На основу члана 91 и 92 Кривичног законика од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 370 евра, 1.400 долара и 186.000,00 динара. На основу одредбе члана 264 ЗКП у вези члана 261 став 2 ЗКП окривљени АА је обавезан да плати суду 20.000,00 динара на име судског паушала и трошкове кривичног поступка у износу од 10.383,86 динара, а да Вишем јавном тужилаштву у Београду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 167.324,45 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Истом пресудом на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика. На основу члана 87 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимање предмета, па је од окривљеног одузет пиштољ марке "Valman" калибра 7,65 x 17 мм, ФБРО ..., са припадајућим оквиром у коме се налазило 4 метка калибра 7,65 мм x 17 мм, затим 32 метка калибра 7,65 x 17 мм и 8 метака калибра 7,62 x 25 мм који предмети су одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за Град Београд, УКП IV Одељење, Одељење за борбу против дрога од 13.01.2020. године. На основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП у вези члана 261 став 2 ЗКП трошкови кривичног поступка у ослобађајућем делу одређено је да падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Више јавно тужилаштво у Београду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду и списе предмета врати на поновно одлучивање или да преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеном АА за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ изрећи казну затвора у дужем трајању,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Јојић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и укине првостепену пресуду, а списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да усвоји изјављену жалбу и преиначи

првостепену пресуду,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Грбовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу, преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног огласити кривим за извршење кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ или да исту укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење. Бранилац је тражио да и он и окривљени буду обавештени о седници већа пред Апелационим судом у Београду.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Грбовић је у одговору на жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, а да преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног огласити кривим за извршење кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ или да исту укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.856/22 од 16.08.2022. године предложило да се жалба Вишег јавног тужиоца у Београду усвоји као основана и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.64/20 од 16.05.2022. године укине и списи предмета врате на поновно одлучивање или да се иста преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће Апелациони суд у Београду окривљеног осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Јојић Марка и адвоката Грбовић Жељка, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у присуству окривљеног АА и браниоца адвоката Грбовић Жељка, а у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду. На седници већа, Апелациони суд у Београду размотрио је списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама, одговором на жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Грбовић Жељка, као и предлогом Апелационог јавног тужилаштва у Београду, из напред цитираног поднеска, па је по оцени жалбених навода и предлога, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци пресуде.

У изјављеним жалбама браниоци окривљеног АА оспоравају првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, наводећи да је изрека пресуде противречна сама себи и разлозима пресуде, да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, а да су разлози који су наведени потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те да је пресуда заснована и на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА, првостепена пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка, с обзиром на то да је у образложењу ожалбене пресуде првостепени суд након детаљног изношења садржине доказа изведених на главном претресу, дао јасну и целовиту оцену истих и аргументовано изнео које чињенице из којих доказа утврђује, те зашто налази да се у радњама

окривљеног стичу сва битна обележја кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, за које га је огласио кривим.

Апелациони суд у Београду је имао у виду и жалбене наводе бранилаца окривљеног којима се указује да је пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, али је нашао да су жалбени наводи бранилаца окривљеног у овом делу неосновани, имајући у виду да је правилно првостепени суд у погледу записника о претресању стана, нашао да је исто урађено у свему у складу са одредбама Законик ао кривичном поступку, с обзиром на то да је претресање извршено на основу наредбе суда за претресање, у складу са законом, и то како стана у улици ... број ..., тако и у ..., да је претресање праћено и фотодокументацијом и потврдом о привремено одузетим предметима, који докази су уредно потписани како од стране окривљеног, тако и од стране сведока претреса без примедби.

Надаље у изјављеним жалбама браниоци окривљеног АА оспоравају првостепену пресуду и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те оспоравају закључак првостепеног суда да је окривљени држао опојну дрогу ради даље продаје, као и закључак првостепеног суда у погледу новца који је код окривљеног пронађен. Браниоци надаље у изјављеним жалбама детаљно интерпретирају доказе који су изведени током поступка, посебно одбрану окривљеног коју је исти дао током поступка, те дају своје разлоге због чега је првостепени суд требао да прихвати одбрану окривљеног, налазећи да је иста јасна и разумљива, те логична, као и у складу са осталим доказима који су изведени током првостепеног поступка.

Међутим, по налажењу Апелациоиног суда у Београду, првостепени суд је све доказе детаљно интерпретирао и ценио, те довео у међусобну везу, те на основу тако изведених доказа правилно и потпуно утврдио чињенично стање, за коју своју одлуку је првостепени суд у образложењу пресуде дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Правилно је првостепени суд оценио као неприхватљиву одбрану окривљеног АА, како пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду, тако и на главном претресу, у делу у коме је окривљени навео да предметна опојна дрога није била намењена даљој продаји, већ да је иста била за његову сопствену употребу. И по налажењу Апелационог суда у Београду, а како то правилно налази првостепени суд неприхватљива је одбрана окривљеног у делу у коме је објаснио да је предметна марихуана намењена за прављење уља од канабиса за мајку која је болесна, како би јој било лакше да трпи болове, при чему је првостепени суд ценио и лекарску документацију за мајку окривљеног, која је неспорно била болесна, али је истовремено имао у виду да је у питању већа количина опојне дроге марихуане, која је била упакована у мање кесице, које су биле приближно исте величине и облика, као и да приликом претреса није пронађено нити уље, нити било које друго средство које би се користило за прављење самог уља од канабиса, при чему се у списима предмета не налазе докази о томе. Такође неприхватљива је одбрана окривљеног и у делу у коме наводи да је опојну дрогу кокаин користио за сопствену употребу, имајући у виду да је пронађено 14 пвц кесица опојне дроге кокаин укупне нето масе 77,45 грама, при том је један број пвц кесица био приближно исте величине, пронађена је и електронска вагица са траговима кокаина, а што потврђује уверење суда да је окривљени размеравао опојну дрогу кокаин ради

даље продаје. Првостепени суд је узео у обзир и могућност да одређени део опојне дроге јесте био намењен за сопствену употребу окривљеног, али с обзиром на количину, начин паковања опојне дроге, како марихуане, тако и кокаина, те чињеницу да се ради о различитим врстама опојне дроге, а доводећи у везу одбрану окривљеног и са налазом и мишљењем др Александра Милошевића, који је навео да је коришћење марихуане и кокаина код окривљеног имало одлуке штетне употребе – злоупотребе без развоја симптома зависности, то је правилан закључак првостепеног суда да је наведена опојна дрога која је пронађена код окривљеног АА била намењена даљој продаји.

Надаље, у погледу одбране окривљеног АА у делу у коме је објаснио да је малтретиран од стране полицајаца, правилно првостепени суд није прихватио, налазећи да исказ сведока ББ и окривљеног нису у међусобној сагласности, јер је окривљени навео да је био тучен у станици, док је сведок ББ у свом исказу навела да су полицијски службеници окривљеног тукли након што су ушли у стан приликом претреса, наводећи и да је она то видела, при чему наведени искази нису у сагласности ни са исказима сведока претреса ВВ, ГГ и ДД, које су биле присутне приликом обављања претреса и ниједан сведок у свом исказу није навео да је видео да је било ко малтретирао окривљеног АА, нити да је исти имао видљиве повреде, а о чему је првостепени суд дао детаљне и јасне разлоге на страни 25 образложења пресуде, на које разлоге упућује и овај суд.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика, за које га је огласио кривим, о чему су у образложењу првостепене пресуде дати јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду у овом делу оспорава првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, наводећи да је првостепени суд велики значај дао олакшавајућој околности која се састоји у израженом кајању и коректном држању пред судом, при чему није као отежавајуће околности узео у обзир околности под којима су дела учињена и јачину угрожавања заштићеног добра, као и врсту и количину опојне дроге.

Браниоци окривљеног АА надаље оспоравајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији наводе, да првостепени суд није правилно одмерио кривичну санкцију окривљеном, те да је узео у обзир раније осуде окривљеног, у односу на које је наступила законска рехабилитација, при чему диплома директората цивилног ваздухопловства Републике Србије коју је окривљени неспорно стекао указује на његово не припадање криминалном миљеу и одсуству умишљаја да врши противправна дела, из којих разлога је, по ставу бранилаца, окривљени могао бити осуђен на минималну казну затвора у трајању од 3 године.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду и у делу одлуке о кривичној санкцији, па је нашао да се неосновано изјављеним жалбама бранилаца окривљеног АА указује да је приликом доношења првостепене пресуде, првостепени суд повредио кривични закон, док је овај суд нашао да се изјављеним жалбама бранилаца основано указује да првостепени суд није дао адекватан значај

олакшавајућим околностима на страни окривљеног, те да је било места да се окривљеном изрекне казна затвора у краћем трајању.

Апелациони суд у Београду је имао у виду жалбене наводе бранилаца окривљеног којима је указано да првостепени суд раније осуде није могао узети као отежавајуће околности, имајући у виду да је у односу на ове осуде наступила законска рехабилитација, по сили закона, али је овај суд нашао да у овом делу жалбени наводи бранилаца окривљеног нису основани.

Наиме, поред испуњености услова који су прописани одредбама кривичног материјалног закона, члан 98 Кривичног законика, одредбама Законика о кривичном поступку којима је уређен поступак за рехабилитацију – чланом 570, Закоником о кривичном поступку прописани су и процесни услови у поступању надлежног органа у смислу да ће пре одлучивања о испуњености законских услова за настанак законске рехабилитације надлежни орган из члана 569 ЗКП обавити потребна проверавања, а нарочито испитати да ли је извршена споредна казна или још трају мере безбедности, као и да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију. Дакле, за наступање законске рехабилитације неопходно је да надлежни орган који доноси решење утврди не само да лице није у одређеном периоду било осуђено, већ и да у том периоду није учинило кривично дело за које би поступак био у току, што у конкретном случају није учињено. Сходно наведеном, Апелациони суд у Београду налази да првостепеном пресудом није учињена повреда кривичног закона.

Надаље, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да се окривљени коректно држао пред судом, да је изразио кајање за учињено кривично дело, ... и да је запослен, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност.

Имајући у виду све напред наведене околности, те дајући истима адекватан значај, Апелациони суд у Београду је уважавањем жалбе бранилаца окривљеног, првостепену пресуду преиначио, те окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, уз урачунавање времена које је окривљени провео у притвору и на мери забрана напуштања стана налазећи да је овако одмерена кривична санкција у конкретном случају, у односу на окривљеног АА, довољна и нужна, те да ће истом бити остварена сврха изрицања кривичних санкција и општа сврха кажњавања из члана 4 и 42 КЗ.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду оспорава првостепену пресуду у делу одлуке у коме је окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 348 став 1 КЗ. Виши јавни тужилац у Београду наводи да је првостепени суд погрешно ценио изведене доказе и погрешно утврдио чињенично стање у овом делу, имајући у виду да је окривљени предмете кривичног дела из члана 348 КЗ држао на сакривеном месту, а имајући у виду и остале доказе који су изведени током првостепеног поступка, по ставу јавног тужиоца, потпуно је нереално да окривљени није знао да се предметно оружје и муниција налази у пословним просторијама у ... улици.

Међутим, утврђујући чињенично стање везано за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, правилно је првостепени суд имао у виду одбрану окривљеног АА који је током читавог поступка негирао извршење предметног кривичног дела, наводећи да предметни пиштољ није његов, те да о оружју и муницији није имао никаквих сазнања, већ да је у питању пиштољ његовог ...ЂЂ, који је био војно лице. И по налажењу Апелационог суда у Београду у овом делу одбрана окривљеног је у потпуности потврђена исказима сведока ББ и сведока ЕЕ, у делу у коме су се они изјашњавали о пронађеном пиштољу, наводећи да је оружје и муниција припадала њиховом оцу, односно деди окривљеног, те да је у питању трофејно оружје које није било исправно.

Истовремено, одбрана окривљеног је у складу и са писаним доказима и то пре свега са налазом и мишљењем ДНК Центра за генетику од 29.03.2021. године из кога је утврђено да су са предметног оружја узета 4 бриса који се не поклапају, нити садрже ДНК профил окривљеног АА.

Имајући у виду да током поступка није изведен ниједан доказ који би потврдио наводе оптужнице да је предметно оружје и муницију окривљени држао, правилно је првостепени суд утврдио да није доказано да је окривљени АА извршио кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, из којих разлога је окривљеног правилно првостепени суд ослободио од оптужбе.

Имајући у виду наведено, на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Кристина Вуковић, с.р.

Председник већа-судија
Нада Хаџи-Перић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић